خراسان رضوی

صفحه آخر

سه‌شنبه
۲۰ شهریور ۱۳۹۷
اول محرم ۱۴۴۰
۸ صفحه/شماره ۳۹۴۲

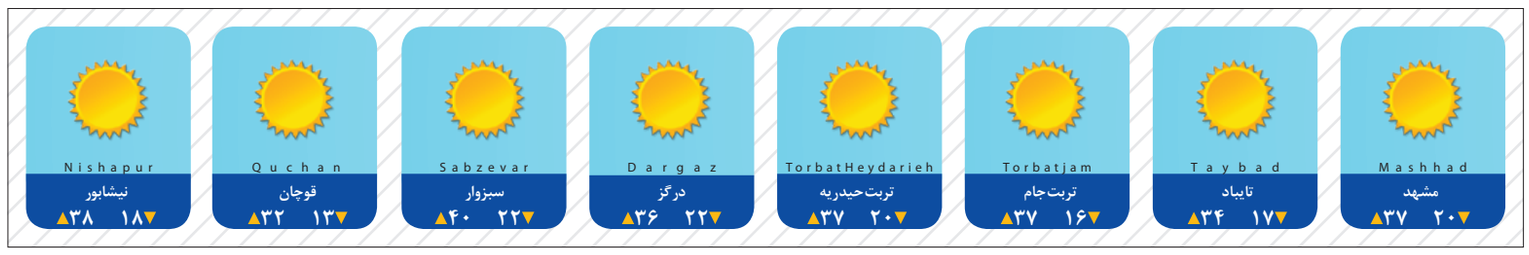

روزنامه خراسان رضوی:
رتبه یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرمسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

امام صادق (ع)

چون خداوند به بنده‌ای نعمت بدهد و او آن را قلبا قدر بشناسد و به زبان سپاس بگوید، هنوز سخنش به پایان نرسیده، فرمان افزایش نعمت برای وی صادر می‌شود.

کافی (ط-الاسلامیه) ج ۲، ص ۹۵، ح ۹ - مرآة العقول ج ۸، ص ۱۵۳، ح ۹

مناجات

خواجه عبدا... انصاری

الهی!
مرا دردی است که بهی مباد، این درد مرا صواب است
با خرسندی در دمندی به درد خود کسی را چه حساب است
الهی!
گاهی به خود نگرم گویم از من زار تر کیست، گاهی به تو نگرم گویم از من بزرگوار تر کیست؟
بنده چون بهی خود نگرد به زبان تحقیر از کوفتگی و شکستگی
خود گوید: پر آب دو دیده و پر آتش جگرم
پر باد دو دستم و پر از خاک سرم

با شاعران

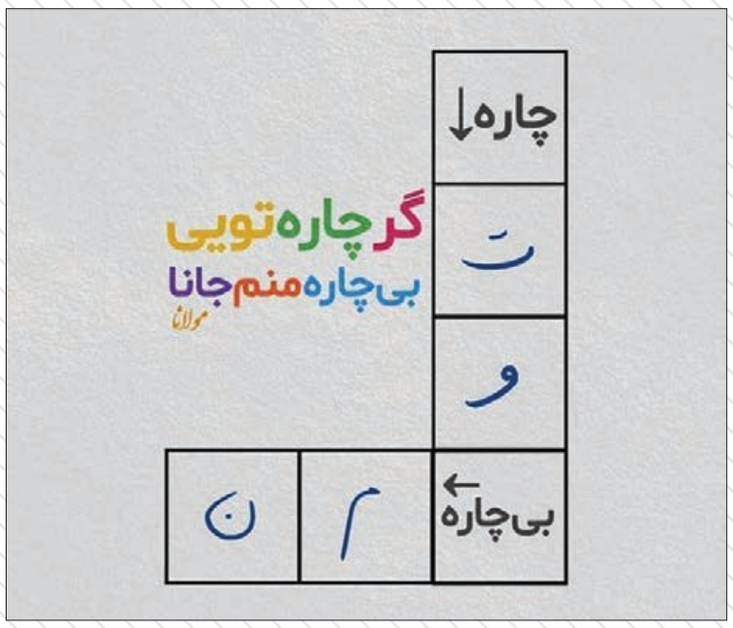

خراسان به روایت خراسان

۲۰ شهریور ۱۳۴۹

مرغ‌های ۸۵ ریالی به گناباد رسید

۴۷ سال پیش در چنین روزی، روزنامه «خراسان» نوشت: به تازگی تعداد چهار صد مرغ برای فروش به مرغداری که از طرف اداره کشاورزی گناباد اداره می‌شود، رسیده ولی متاسفانه قیمت هر یک ۸۵ ریال تعیین شده که در مقایسه با سال‌های قبل گران به نظر می‌رسد. توجه اداره کل کشاورزی خراسان را به این موضوع جلب می‌کنیم.

● اتوبوس مرد سلمانی را کشت

دیروز اتوبوسی که از قوچان به طرف مشهد حرکت می‌کرد، در خیابان انوشیروان این شهر با مردی تصادف کرد که سلمانی دوره‌گرد بود. مصدوم بلافاصله به بیمارستان اعزام شد و چون خون‌ریزی مغزی داشت درگذشت. راننده نیز دستگیر شد.

● تصادف ۲ قطار و ۲ کشته و ۱۶ مجروح

قطار مسافربری فوق‌العاده تهران-مشهد با یک قطار باری که در ایستگاه متوقف بود تصادف کرد. در این حادثه دو تن کشته و ۱۶ نفر مجروح شدند.
کشته‌شدگان و سه نفر از مجروحان همگی از افراد یک خانواده بودند که در اولین کوپه بعد از دیزل نشسته بودند و چون در این ناحیه از قطار شدت تصادف بسیار شدید بوده، عده‌ای کشته و مجروح شدند.
حادثه در ایستگاه آب گرم واقع در ۱۳ فرسنگی سمنان روی داد و علت آن اشتباه سوزن‌بان راه‌آهن اعلام شد.

نمای تاریخی

نقارخانه چوبی - عکاس: ابراهیم ذهبی

بریده کتاب

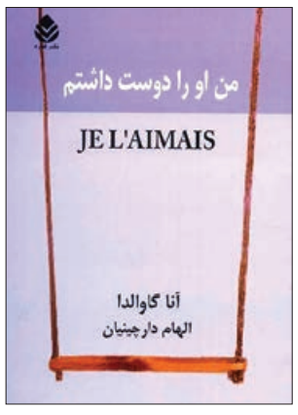

شهامت از آنِ آنانی است که خودشان را یک روز صبح در آینه نگاه می‌کنند و روشن و صریح این عبارت را به خودشان می‌گویند، فقط به خودشان: «آیا من حق اشتباه کردن دارم؟» فقط همین چند واژه...
شهامت نگاه کردن به زندگی خود از روبه‌رو و هیچ هماهنگی و سازگاری در آن ندیدن!
شهامت همه چیز را شکستن، همه چیز را زیر و رو کردن...
به خاطر خودخواهی؟ خودخواهی محض؟
البته که نه، نه به خاطر خودخواهی...
پس چه؟ غریزه بقا؟ میل به زنده ماندن؟ روشن بینی؟ ترس از مرگ؟
شهامت با خود رو به رو شدن. دست کم یک بار در زندگی. رو به رو با خود. تنها خود. همین.
«حق اشتباه» ترکیب بسیار کوچکی از واژه‌ها، بخش کوچکی از یک جمله، اما چه کسی این حق را به تو خواهد داد؟ چه کسی جز خودت؟
«من او را دوست داشتم» - نویسنده: آنا گاوالدا

حرف توی حرف

ملیحه رفیع طلب

گفت‌وگو با «سامان سالور»، کارگردانی که با آثار متفاوت و نقدهای تند و تیزش شناخته می‌شود:

ترجیح می‌دهم بیکار باشم تا کمدی سخیف بسازم

«هر فیلم‌سازی وقتی که فکر می‌کند حرفی برای گفتن دارد و سینما را انتخاب می‌کند، سبک و سیاقش در فیلم‌ها، از تجربیات شخصی، نوع نگاهش به جهان و سواد و فرهنگ و فلسفه‌ای که برای زندگی دارد، نشئت می‌گیرد. هرچند که این روزها سینمای ایران از اندیشه تهی است و نمی‌شود آن را جزئی از هنرها به شمار آورد، حتی نمی‌شود آن را هنر محسوب کرد چه برسد به هنر هفتم.» این‌ها بخشی از انتقادات صریح و بُرنده سامان سالور کارگردان، فیلم‌نامه‌نویس و تهیه‌کننده فیلم‌هایی مانند «تمشک»، «۴۰ کیلو خرما برای مراسم تدفین»، «سیزده ۵۹» و... از وضعیت فعلی هنر هفتم در کشورمان است.
او که شش فیلم سینمایی تاثیرگذار با رویکرد متفاوت و البته تا حدودی فلسفی را در کارنامه خود به ثبت رسانده، درباره همین تعداد اثرش می‌گوید که سرش پایین نیست و پشیمان هم نیست اما شرایط این روزهای سینمای کشور را در مرحله‌ای می‌داند که به قول خودش ترجیح می‌دهد بیکار باشد تا کمدی سخیف بسازد.
وی چندی پیش کارگردانی برنامه‌ای با عنوان «مشتی باش» را عهده‌دار شد که در ایام تابستان و در شبکه استانی صدا و سیما بر روی آنتن می‌رفت. سراغ این هنرمند رفتیم و با او از عرصه‌هایی گفتیم که عمر هنری‌اش را وقف آن‌ها کرده است:

● دوران طلایی فیلم‌سازی در ایران تمام شده است

سالور که سینه‌اش پُر از حرف است، از همان ابتدای صحبت‌مان باب انتقاد را می‌گشاید و می‌گوید: متاسفانه سبقت گرفتن فیلم‌ها از یکدیگر برای فروش و پُر شدن جیب تهیه‌کنندگان، دیگر جایی را برای اندیشه باقی نگذاشته است. من هم فکر می‌کنم آن چه را که یاد دارم و دوست دارم و تجربه کردم، در واقع همان سینمای جسور، متفاوت، اهل اندیشه و فلسفه است. غالبا در تاریخ سینما این نوع فیلم‌ها هستند که ماندگارند و شخصا به این فیلم‌ها علاقه‌مندم و اگر قرار است تجربه‌ای داشته باشم و فیلمی بسازم دوست دارم در این حوزه باشد و اصلا شاید به این دلیل است که هنوز بعد از آخرین فیلمم که سه سال پیش بود، دیگر فیلمی نساختم؛ زیرا عرصه این نوع فیلم‌سازی آن قدر بد و غیرقابل تحمل شده که ترجیح می‌دهم کاری در سینما نداشته باشم تا این که بخواهم اثری بد بسازم.
وی تاکید می‌کند: از زمانی که در سینمای ایران نگاتیو از بین رفت و سیستم به سمت دیجیتال شدن سوق پیدا کرد، همچنین با ورود فیلم سازان جوان بی‌تجربه، شاهد افت فیلم‌های اثرگذار بوده‌ایم.
این کارگردان ادامه می‌دهد: کم شدن تخصص‌ها و اقتصادی شدن همه چیز حتی سینما، سرآغاز تحلیل رفتن هنر ما بود. متاسفانه تهی شدن مفهوم فیلم‌ها و زیاد شدن آدم‌های متوسط‌القامت (که بیشتر از آن که هنرمند باشند، اهل زد و بند و رانت و حاشیه و فضاهای پشت پرده هستند)، باعث شد تا سینمای ایران از اندیشه تهی شود و کارگردانان نامی و بزرگان این عرصه نیز یا فوت کرده یا مهاجرت کرده‌اند یا اصلا کنج عزلتی گزیده‌اند. باید قبول کنیم دوران طلایی فیلم‌سازی تقریبا تمام شده و اگر آدم‌هایی هنوز در این عرصه باقی مانده‌اند، تک چهره‌ها و ستاره‌های تنهایی هستند که با صرف هزینه از سوی خودشان کار می‌کنند و بیشتر در خشش وجودی و شخصی دارند تا این که مدیریت و برنامه‌ریزی برای این نوع سینما وجود داشته باشد. به همین خاطر سینمای ایران به سرعت جایگاه خود را از دست می‌دهد و حضور فیلم‌های ایرانی در جشنواره‌های درجه سه به عنوان یک رویداد مهم تلقی می‌شود.

● متولیان فرهنگی از تاکید بر فیلم‌های بی‌مایه دست بردارند

سالور اعتقاد دارد شرایط اجتماعی، اقتصادی و اندیشه‌ای نه تنها سینما بلکه جامعه را به سرعت به سمت و سوی تهی شدن از اندیشه پیش می‌برد. وی یادآور می‌شود: تا زمانی که مدیران فرهنگی، صرفا از پشت میزهای خود تصمیم می‌گیرند و باور دارند، سینما همان جایی است که دو ساعت فارغ از اندیشه و فکر کردن و مشکلات عدیده زندگی، فقط وقت گذراند، نتیجه این می‌شود که سینمای ایران از ساخت فیلم‌هایی مانند هامون، مادر و ناخدا خورشید خالی شده و جای آدم‌هایی می‌شود که فیلم‌های کمدی بی‌مایه شان سطح سلیقه مخاطب را هر روز بیشتر از قبل به لجن می‌کشاند.
سالور بر این باور است که ساخته شدن آدم، اندیشه و فیلم در سینما یک چرخه است و در این خصوص توضیح می‌دهد: کسانی که برای فرهنگ کشورمان تصمیم می‌گیرند باید از آثار یک سونگر دست بردارند و آثار سفارشی تولید نکنند. بلکه بکوشند صدای این هنر به صدای جامعه نزدیک شود.

● پیکر نیمه جان سینمای مستقل را دریابید

این کارگردان تصریح می‌کند: در همه جای دنیا باید سینمای تجاری و کمدی و آثاری که قشر خاصی از مردم از آن لذت می‌برند و چرخه‌های اقتصادی سینما را می‌چرخاند، وجود داشته باشد و در آن شکی نیست، اما آن چیزی که باعث تاسف می‌شود؛ اولویت قرار گرفتن این نوع آثار است.
وی ادامه داد: در مقابل ارزش، اعتبار، برنامه و مدیریتی برای ساخته شدن گونه‌های مختلف فیلم نیست و سینمای ارزشمند، جسور، جوان، مستند و مستقل که همیشه پرچم‌دار کشورمان در مجامع بین‌المللی دنیا بوده، پیکر نیمه جانش چنان به نفس نفس افتاده که برای احیای آن همه باید آستین بالا بزنند.
سالور تاکید می‌کند: ما اساسا مخاطبی پرورش نداده‌ایم و مخاطبان فیلم‌های با ارزش و ماندگار سینمای ایران از سار او پری و اجاره‌نشین‌ها به فیلم‌های سخیفی که البته کم هم نیستند، روی آورده‌اند. هر کارگردانی می‌خواهد فیلم ماندگار بسازد، دوست دارد فیلمش در تاریخ سینمای ایران بارها و بارها دیده شود، نقد و به خاطر سپرده شود اما وقتی بستر و شرایط و تفکر کلان وجود ندارد، می‌توان انتظار داشت که فیلم‌سازی مانند من سه سال اثر تازه‌ای نسازد. من هم می‌توانم فیلم‌های کمدی سخیف و بدون فیلم‌نامه ۹۰ قسمتی بسازم اما ترجیح می‌دهم چنین نکنم و در مسیری که به آن باور دارم، باقی بمانم.
وی اذعان کرد: به همه همکارانم حق می‌دهم که این گونه فیلم‌ها را هم بسازند، آن هم در جامعه‌ای به شدت مصرف‌گرا که اگر جیبت خالی باشد، تشخص و احترامی برایت باقی نمی‌ماند. من در این شرایط به آن‌ها حق می‌دهم که فیلم بسازند و فیلم بد هم بسازند. این کارگردان منتقد تاکید می‌کند: راهکار و تفکر کلیدی برای سینمای ایران را سال‌هاست از دست داده‌ایم و بعید است به این زودی‌ها نیز آن را به دست آوریم.
یکی از حوزه‌های فعالیت و علاقه سالور فیلم کوتاه است که در این باره اعلام می‌کند: چرخه تولید مشخصی در این حوزه وجود ندارد.
او فیلم کوتاه «آرامش با دیازپام ۱۰» را در میان دیگر آثارش که راجع به موسیقی زیرزمینی ساخته شده، بیشتر دوست دارد.

● «مشتی باش» حمایت نشد

در پایان گفت‌وگو یمان حرف را به اثر تازه‌اش «مشتی باش» می‌کشانیم که با اجرای علی اوجی در مشهد تولید شد. وی در پاسخ اظهار می‌کند: تفکر و ساخت این برنامه از ابتدا به پیشنهاد علی اوجی شکل گرفت و فکر می‌کنم همین چند قسمتی هم که ساخته شد، تجربه بدی نبود و البته جذابیت‌های زیادی داشت. قرار بود برنامه صرفا گفت و گومحور نباشد و از قسمت‌های مختلفی تشکیل شود اما با بد عهدی‌هایی که تهیه‌کننده کرد و حمایت‌هایی که قرار بود بشود اما نشد، متاسفانه «مشتی باش» آن طور که باید و شاید شکل نگرفت و دلخوری‌هایی که به وجود آمد، باعث شد تا کار ناتمام بماند. کسانی که باید از «مشتی باش» حمایت می‌کردند، نکردند. این برنامه ظرفیت این را داشت که به یکی از دیدنی‌ترین برنامه‌های استانی تبدیل شود.
وی خاطر نشان می‌کند: از ابتدا دوست داشتم به مشهد بیایم و کاری انجام دهم. من با عشق آمدم و دوست داشتم این برنامه را برای مشهد و امام رضا(ع) بسازم اما متاسفانه شرایط را طور دیگری رقم زدند. امیدوارم مردم همین چند قسمت را هم پسندیده باشند.

یادداشت

داود تفضلی

معاون ایجاد و توسعه واحدهای فناور پارک علم و فناوری خراسان رضوی

بایدها و نبایدهای دانش‌محوری با هدف توسعه کسب و کار پایدار

توسعه پایدار یکی از دغدغه‌های جدی در جامعه جهانی است و به باور صاحب‌نظران، نوآوری محرک اصلی برای تحقق این مفهوم است. نوآوری باعث افزایش بهره‌وری و رضایتمندی و توامان کاهش هدررفت منابع و اثرات زیست محیطی می‌شود، بنابراین ایجاد بستری برای توسعه نوآوری ضروری است. از طرفی با عنایت به میزان انبوه فارغ‌التحصیلان دانشگاهی متقاضی کار، رشد علمی کشور در سال‌های اخیر، لزوم بهره‌برداری از دستاوردهای تحقیقاتی و همچنین فرصت‌های جدید برای ایجاد کسب و کار، توجه به توسعه کارآفرینی مبتنی بر دانش بیش از پیش ملموس و محسوس است. حمایت از دانش‌آموختگان، کارآفرینان و متخصصان برای تامین منابع، تسهیل فرایندها و ارائه خدمات توسط پارک‌های علم و فناوری و توسعه کارآفرینی و تبدیل دانش به ثروت امکان‌پذیر است. ذکر این نکته ضروری است که در این بستر، کارآفرین تنها فرصت شغلی ایجاد نمی‌کند؛ بلکه تفکر، تحرک و فرهنگ خلاقیت و نوآوری را به وجود می‌آورد و باعث تغییر محیط کسب و کار خواهد شد.
برای پایداری کسب و کار و امکان رقابت در بازار پیچیده فعلی، باید توجه ویژه‌ای به نوآوری صورت گیرد.
خوشبختانه در شرایط فعلی بیش از ۴۰ پارک علم و فناوری و در حدود ۲۰۰ مرکز رشد در سرتاسر کشور فعال هستند که هرچند گردش مالی ایجاد شده در شرکت‌های فناور و دانش‌بنیان مستقر در آن‌ها، نسبت به اقتصاد کشور قابل توجه نیست؛ ولی با در نظر گرفتن نقش پارک‌ها در ایجاد کارآفرینی و اشتغال مبتنی بر دانش، می‌توان نسبت به اثرات بلندمدت فعالیت آن‌ها امیدوار بود.
از سویی، هزینه تمام شده ایجاد کسب و کار پایدار نسبت به متوسط سرمایه مورد نیاز در دیگر بخش‌ها بسیار پایین است که نشان می‌دهد در صورت حمایت‌های موثرتر، نقش پررنگ‌تری در توسعه اقتصاد دانش‌بنیان خواهند داشت. خدمات پارک‌ها و مراکز رشد در حوزه‌های مالی و تسهیلاتی، استقرار، آموزش، مشاوره، جذب سرمایه، بازاریابی، شبکه‌سازی و هم‌افزایی توان شرکت‌ها (از طریق حضور در محیط فعال و شبکه‌های ایجاد شده) و برقراری ارتباط پایدار با صنعت و بازار تعریف می‌شود. از مزایای حضور شرکت‌ها در پارک‌ها استفاده از برخی مزایای قانونی از جمله معافیت مالیاتی در محصولات فناورانه و هزینه‌های پایین ارائه خدمات در پارک‌هاست.
پارک علم و فناوری خراسان تاکنون از بیش از ۷۰۰ طرح فناورانه حمایت کرده است. هم‌اکنون بیش از ۳۰۰ شرکت در حوزه‌های مختلف در این پارک عضویت دارند. هشت مرکز رشد شامل مراکز رشد جامع، فناوری اطلاعات و ارتباطات، انرژی، کشاورزی و فناوری‌های فرهنگی و زیارت در مشهد و سه مرکز رشد در شهرستان‌های نیشابور، گناباد و تربت حیدریه برای پذیرش طرح‌های فناورانه و ارائه خدمات به شرکت‌ها مشغول به فعالیتند. فاصله نسبتا زیاد پارک خراسان از مراکز دانشگاهی و مرکز شهر یکی از مشکلات عمده، به ویژه برای شرکت‌های حوزه فناوری‌های نرم و ITC است که در صورت مشارکت دیگر سازمان‌ها در خصوص تامین فضای استقرار آن‌ها، بخشی از مشکلات مرتفع خواهد شد.
نباید فراموش کنیم که، در اکوسیستم نوآوری هر یک از سازمان‌های دولتی از طریق سیاست‌گذاری و حمایت از تحقیق و توسعه تاثیرگذار هستند. هر کدام از نهادها به عنوان بخشی از این اکوسیستم نوآوری با هم در ارتباطند. تراکم جغرافیایی کارآفرینان، سرمایه‌گذاران و استعدادها در شکل‌گیری اکوسیستم نوآوری موثر است. پارک‌های علم و فناوری به عنوان یک اکوسیستم کوچک، الگویی برای توسعه پایدار در شهرها به شمار می‌آیند. آن‌ها جریان دانش و فناوری را میان دانشگاه‌ها، موسسه‌های تحقیق و توسعه، شرکت‌های خصوصی و بازار به حرکت انداخته و مدیریت می‌کنند و ارتقای شرکت‌های متکی بر نوآوری را از طریق مراکز رشد تسهیل می‌کنند. پُر کردن فاصله بین بخش‌های آموزش و تحقیقات با تولید، خدمات و بازار از رسالت‌های پارک‌های علم و فناوری است. شرکت‌های کوچک و متوسط نتایج تحقیقات و دانش را به محصول و خدمات قابل ارائه به بازار تبدیل می‌کنند. دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی و پارک‌های علم و فناوری انواع مختلفی از زیرساخت‌ها را برای آموزش، پژوهش، تولید دانش، حمایت از تجاری‌سازی و... مهیا می‌سازند.
در مجموع باید اعلام کرد که توسعه و افزایش شانس پیشرفت و بقای شرکت‌ها، از طریق مراکز رشد و پارک‌ها صورت می‌پذیرد. مراکز رشد مشوق شکل‌گیری و تجاری‌سازی ایده‌های خلاق و نوآور و ابزاری مناسب برای جذب کارآفرینان هستند.
تفکر دولتی حاکم بر سازمان‌هایی که طبق استانداردهای جهانی باید بسیار چابک و حرفه‌ای باشند و محدودیت بودجه با توجه به شرایط اقتصادی حاکم، مانع از دستیابی به تمامی اهداف مدنظر پارک‌های علم و فناوری می‌شود. از طرفی برخی قوانین و مقررات مانع استقلال مالی، جذب سرمایه، افزایش درآمد و... این مسیر را کندتر می‌کند. هرچند با توجه به این محدودیت‌ها، شکل‌گیری شتاب‌دهنده‌ها و پارک‌ها و مراکز رشد خصوصی به عنوان دیگر محرک‌های حوزه فناوری و نوآوری می‌تواند کمک شایانی به تکمیل زنجیره اقتصاد دانش‌بنیان کند ولی اگر از طرفی پارک‌ها و مراکز رشد دولتی تدبیری برای پویایی بیشتر نداشته باشند، در بلندمدت جذابیت را برای استقرار و عضویت نوآوران و شرکت‌های نوپا از دست می‌دهند.

مشهد # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

پاسخ رضا عطاران به کنایه‌های عجیب سیروس الوند

رضا عطاران در شب اهدای جوایز آکادمی سینما به سخنان کنایه‌آمیز سیروس الوند پاسخ داد. این بازیگر خراسانی که در این مراسم تندیس چهره موثر سینما در سال ۹۶ را از آن خود کرد، از فرصت به دست آمده در این مراسم استفاده کرد و در پاسخ به سخنان کنایه‌آمیز سیروس الوند در مراسم جشن خانه سینما، به طنز گفت: «آقای الوند گفتند وقتی جلوی آینه مسواک می‌زنیم، چهره عطاران را می‌بینیم و من از این حرف واقعا تعجب کردم. امیدوارم دیگه من را نبینید.» سیروس الوند، شامگاه شنبه ۱۰ شهریور در بیستمین جشن سینمای ایران، زمانی که برای اهدای جایزه بخش تدوین روی صحنه حضور پیدا کرد، درباره وضعیت امروز سینمای ایران با کنایه به فروش بالای فیلم‌هایی که رضا عطاران در آن‌ها بازی می‌کند، گفت: «از من پرسیدند یک جمله راجع به سینمای امروز بگو، گفتم سینمای بسیار خوبیه ولی آدم وقتی صبح از خواب بلند می‌شود تا مسواک بزند جای خودش در آینه رضا عطاران را می‌بیند.»

از ماست که بر ماست

رضا رفیع، طنزپرداز و مجری خراسانی، در پست اینستاگرامی خود به یکی از دغدغه‌های روز جامعه، یعنی «پوشک» پرداخت. در بخشی از یادداشت طنز او آمده است: «کی فکر می‌کرد که پوشک بچه، تبدیل به مسئله‌ای ملی شود؟... یا للعجب!... روزگار لاکردار چه بازی‌ها یی دارد.»
وی در بخش دیگری از یادداشت، نوشت: «اولش خیال کردم کار دشمن است و ترامپ مصرفش بالا رفته؛ اما بعد که هی انبار احتکار پوشک کشف و ضبط شد و خود سوپر سر کوچه ما هم هر چه پوشک با قیمت قبلی خریده بود، آشکارا و شفاف با قیمت بعدی می‌فروخت؛ فهمیدم که در ظاهر دشمن ما خانگی است. گاهی خودمانیم. خدا حفظ‌مان کند. چون خوب نظر کرد، پر خویش در آن دید /گفتا ز که نالیم که از ماست که بر ماست. گفتیم ماست. ماست هم گران شده. ما هم که ماست خورمان ملس!... ولی خب خدا با ماست. اگر مدیران و مسئولان، شفاف باشند و ماستمالی نکنند، امید می‌رود که مردم همکاری کنند و مشکلات حل شود و منحل نشود.»

عکسی از منطقه زیبای ارتکند